

CHARAKTERYSTYKA PRODUKTU LECZNICZEGO

1. NAZWA PRODUKTU LECZNICZEGO

Vestibo; 16 mg, tabletki

2. SKŁAD JAKOŚCIOWY I ILOŚCIOWY

Jedna tabletki zawiera 16 mg betahistyny dichlorowodoru.

Jedna tabletki zawiera 140 mg laktozy jednowodnej.

Pełny wykaz substancji pomocniczych, patrz punkt 6.1.

3. POSTAĆ FARMACEUTYCZNA

Tabletki.

Białe lub prawie białe, okrągłe tabletki. Z wytłoczonym napisem B16 na jednej stronie, po drugiej z rowkiem dzielącym.

Tabletkę można podzielić na połowy.

4. SZCZEGÓŁOWE DANE KLINICZNE

4.1 Wskazania do stosowania

Betahistyna wskazana jest w leczeniu choroby Ménière'a, której objawami mogą być zawroty głowy, szumy uszne, utrata słuchu i nudności.

4.2 Dawkowanie i sposób podawania

Dawkowanie

Dorośli (w tym osoby w podeszłym wieku):

Początkowo, doustnie 8 do 16 mg trzy razy na dobę, podczas posiłków.

Dawki podtrzymujące wynoszą zazwyczaj od 24 do 48 mg na dobę. Dawkowanie można dostosować indywidualnie w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Czasami poprawa stanu pacjenta może nastąpić dopiero po upływie kilku tygodni leczenia.

Dzieci i młodzież:

Betahistyna tabletki nie jest zalecana do stosowania u dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat, ponieważ brak danych dotyczących bezpieczeństwa i skuteczności stosowania.

4.3 Przeciwwskazania

Betahistyna jest przeciwwskazana u pacjentów z guzem chromochłonnym nadnerczy. Betahistyna jako syntetyczny analog histaminy może wywoływać uwalnianie amin katecholowych z guza, co powoduje wystąpienie ciężkiego nadciśnienia tętniczego.

Betahistyna jest również przeciwwskazana w przypadku:

- nadwrażliwości na substancję czynną lub na którąkolwiek substancję pomocniczą.

4.4 Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Należy zachować ostrożność podczas leczenia pacjentów z wrzodem trawiennym występującym obecnie lub stwierdzonym w przeszłości, ponieważ sporadycznie u pacjentów przyjmujących betahistynę występuje niestrawność.

Należy zachować ostrożność u pacjentów z astmą oskrzelową.

Zaleca się zachowanie ostrożności w przypadku przepisywania betahistyny pacjentom z pokrzywką, wysypkami albo z alergicznym zapaleniem błony śluzowej nosa, ze względu na możliwość nasilenia tych objawów.

Należy zachować ostrożność u pacjentów z ciężkim niedociśnieniem.

Preparatu nie należy stosować u pacjentów z rzadko występującą dziedziczną nietolerancją galaktozy, niedoborem laktazy (typu Lapp) lub zespołem złego wchłaniania glukozy-galaktozy.

4.5 Interakcje z innymi lekami i inne rodzaje interakcji

Nie stwierdzono przypadków niebezpiecznych interakcji.

Istnieje doniesienie o interakcji z etanolem i preparatem zawierającym pirymetaminę z dapsonem oraz inne doniesienie o nasileniu działania betahistyny w trakcie stosowania z salbutamolem.

Ponieważ betahistyna jest analogiem histaminy, teoretycznie możliwa jest interakcja z lekami przeciwhistaminowymi, ale brak jest doniesień na ten temat.

4.6 Cięża i laktacja

Badania przeprowadzone na zwierzętach dotyczące wpływu na przebieg ciąży, rozwój zarodka i płodu, przebieg porodu i rozwój pourodzeniowy są niewystarczające (patrz punkt 5.3). Potencjalne zagrożenie dla ludzi nie jest znane.

Nie zaleca się stosowania preparatu Vestibo, tabletki u kobiet w ciąży.

Betahistyna jest wydzielana do mleka i osiąga stężenie zbliżone do stężenia stwierdzonego w osoczu. Nie jest znane toksyczne działanie betahistyny w takich stężeniach u noworodków. Z tego powodu należy unikać stosowania betahistyny u pacjentek karmiących piersią. Patrz punkt 5.3.

4.7 Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu

Rzadko zgłaszano przypadki występowania senności związanej ze stosowaniem betahistyny. Należy poinformować pacjentów, aby w przypadku wystąpienia senności, unikali czynności wymagających koncentracji uwagi, takich jak prowadzenie pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych.

4.8 Działania niepożądane

Zaburzenia układu immunologicznego:

Bardzo rzadko (<1/10 000): wysypki skórne i świąd.

Zaburzenia układu nerwowego:

Częstość nieznana: bóle głowy i sporadycznie senność.

Zaburzenia żołądkowo-jelitowe:

Rzadko (>1/10 000, <1/1000): dolegliwości żołądkowo-jelitowe, nudności i niestrawność.

4.9 Przedawkowanie

Objawami przedawkowania betahistyny są nudności, wymioty, niestrawność, ataksja i drgawki po przyjęciu dużych dawek. Brak jest specyficznego antidotum. Zaleca się płukanie żołądka i leczenie objawowe.

5. WŁAŚCIWOŚCI FARMAKOLOGICZNE

5.1 Właściwości farmakodynamiczne

Grupa farmakoterapeutyczna: leki stosowane w zawrotach głowy.

Kod ATC: N07C A01

U ludzi wykazano działanie agonistyczne betahistyny na receptory histaminowe H_1 w obwodowych naczyniach krwionośnych poprzez zniesienie wywołanego betahistyną rozszerzenia naczyń po podaniu antagonisty histaminy – difenhydraminy. Betahistyna wywiera minimalny wpływ na wydzielanie soku żołądkowego (zależne od receptora H_2).

Mechanizm działania betahistyny w przypadku choroby Ménière'a nie jest znany. Skuteczność betahistyny w leczeniu zawrotów głowy może wynikać z jej zdolności do zmiany przepływu krwi w uchu wewnętrznym lub z bezpośredniego wpływu na neurony jądra przedsionkowego.

U zdrowych ochotników betahistyna w pojedynczych dawkach doustnych do 32 mg wywoływała maksymalne zahamowanie indukowanego oczopląsu przedsionkowego po 3-4 godzinach po przyjęciu dawki. Większe dawki leku były bardziej skuteczne w skróceniu czasu trwania oczopląsu.

U ludzi betahistyna zwiększa przepuszczalność nabłonka płucnego. Fakt ten stwierdzono na podstawie zmniejszenia czasu klirensu radioaktywnego znacznika z płuc do krwi. Działaniu temu można zapobiec podając wcześniej doustnie terfenadynę – znany lek o działaniu blokującym receptor H_1 .

Chociaż histamina ma dodatnie działanie inotropowe, nie wiadomo, czy betahistyna zwiększa pojemność minutową serca i czy jej działanie rozszerzające naczynia może powodować niewielkie zmniejszenie ciśnienia krwi u niektórych pacjentów.

U ludzi betahistyna w niewielkim stopniu wpływa na czynność gruczołów zewnątrzwydzielniczych.

5.2 Właściwości farmakokinetyczne

Po podaniu doustnym betahistyna jest całkowicie wchłaniana i największe stężenie betahistyny znakowanej izotopem ^{14}C w osoczu krwi obserwowano po upływie około 1 godziny po podaniu doustnym pacjentom będącym na czczo.

Eliminacja betahistyny zachodzi głównie w wyniku jej metabolizmu, a metabolity są następnie wydalane przede wszystkim przez nerki. Od 85% do 90% znakowanej radioaktywnie betahistyny podanej w dawce 8 mg występuje w moczu po upływie 56 godzin, a największe wydalanie występuje w ciągu 2 godzin po podaniu leku. Po doustnym podaniu betahistyny jej stężenie w osoczu jest bardzo małe. Z tego powodu ocena właściwości farmakokinetycznych betahistyny opiera się na oznaczeniu stężenia w osoczu tylko metabolitu kwasu 2-pirydylooctowego.

Nie ma dowodów na występowanie metabolizmu przedukładowego, nie wydaje się, aby wydzielenie z żółcią było istotną drogą wydalania leku lub jego metabolitów. Betahistyna wiąże się z białkami osocza krwi u ludzi w niewielkim stopniu lub w ogóle się z nimi nie wiąże, jednak betahistyna jest metabolizowana w wątrobie. Około 80-90% podanej dawki jest wydalane z moczem.

5.3 Przedkliniczne dane o bezpieczeństwie

Badania toksyczności po podaniu wielokrotnym psom przez 6 miesięcy i przez 18 miesięcy białym szczurom nie wykazały istotnych klinicznie szkodliwych działań po podaniu dawek od 2,5 mg/kg mc. do 120 mg/kg mc. Betahistyna pozbawiona jest potencjalnego działania mutagennego i nie ma dowodów na jej działanie rakotwórcze u szczurów. Badania przeprowadzone na ciężarnych samicach królików nie wykazały działań teratogennych.

6. DANE FARMACEUTYCZNE

6.1 Wykaz substancji pomocniczych

Powidon K90, celuloza mikrokryształiczna, laktoza jednowodna, krzemionka koloidalna bezwodna, krospowidon, kwas stearynowy.

6.2 Niezgodności farmaceutyczne

Nie dotyczy.

6.3 Okres trwałości

3 lata.

6.4 Specjalne środki ostrożności przy przechowywaniu

Nie przechowywać w temperaturze powyżej 25°C, przechowywać w oryginalnym opakowaniu.

6.5 Rodzaj i zawartość opakowania

Blistry PVDC/PVC/Al. Dostępne opakowania: 20, 30, 42, 50, 60 lub 84 tabletki.

Nie wszystkie rodzaje opakowań muszą znajdować się w obrocie.

6.6 Szczególne środki ostrożności dotyczące usuwania

Brak szczególnych wymagań.

7. PODMIOT ODPOWIEDZIALNY POSIADAJĄCY POZWOLENIE NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

Actavis Group hf.

Reykjavíkurvegur 76-78

220 Hafnarfjordur

Islandia

8. NUMER(-Y) POZWOLENIA(Ń) NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

9. DATA WYDANIA PIERWSZEGO POZWOLENIA NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU / DATA PRZEDŁUŻENIA POZWOLENIA

10. DATA ZATWIERDZENIA LUB CZĘŚCIOWEJ ZMIANY TEKSTU CHARAKTERYSTYKI PRODUKTU LECZNICZEGO